

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 314/2025
18.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Младена Живковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ЗК-140/24 од 13.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-816/24 од 26.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 18.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Младена Живковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору ЗК-140/24 од 13.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-816/24 од 26.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору ЗК-140/24 од 13.09.2024. године, оглашени су кривим окривљени АА и ББ, да су извршили по једно кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика па су осуђени на казне затвора у трајању од по 8 месеци и окривљеном АА изречена је мера забране приближавања и комуникације са оштећеним малолетним ВВ тако што му је забрањено приближавање оштећеном на удаљености мањој од 50 метара, забрањен приступ око места становања оштећеног на удаљености од 50 метара као и даље узнемиравање и даља комуникација са оштећеним у трајању од 1 године, а окривљеној ББ изречена је мера забране приближавања и комуникације са оштећеним малолетним ВВ тако што јој је забрањено приближавање оштећеном на удаљености мањој од 50 метара, забрањен приступ око места становања оштећеног на удаљености од 50 метара као и даље узнемиравање и даља комуникација са оштећеним у трајању у трајању од 3 године. Истом пресудом окривљени су обавезани да сnose трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 816/24 од 26.11.2024. године усвојена је као основана жалба Основног јавног тужилаштва у Сомбору и пресуда Основног суда у Сомбору К 140/24 од 13.09.2024. године је преиначена у делу одлуке о

казни, тако што су окривљени АА и ББ због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика осуђени и то: окривљени АА на казну затвора у трајању од 1 године, а окривљена ББ на казну затвора у трајању од 2 године, док је жалба браниоца окривљених одбијена као неоснована и пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених адвокат Младен Живковић због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поново одлучивање или да побијане пресуде преиначи тако да окривљене ослободи кривице.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) па је на седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитом доказу. Као незаконит доказ бранилац у поднетом захтеву означава налаз и мишљење вештака психолога и образлаже да је вештачење сачињено на основу исказа малолетног оштећеног, које испитивање оштећеног је при том обављено без присуства одбране и без присуства суда и јавног тужиоца, који би евентуално поставили додатна питања и покушали да разјасне контрадикторности у казивању, а осим тога, овакав налаз и мишљење није сачињен у оквиру обављања редовне делатности вештака, већ је сачињен по налогу јавног тужиоца, за потребе кривичног поступка. Изнетим наводима бранилац, иако у захтеву означава разлог законом прописан као дозвољен, за подношење овог ванредног правног лека, суштински полемиче се налазом и мишљењем вештака и оспорава садржину истог, те указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљених оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић